

עליון טובאס. חרשית

יהודי חולה נפש יושב במעצר. אבי ערבי הרג. התעלומה נשארה בעינה

את חנו

שנה. בגיל 18 החליט לעלות ארצה לבדו. הוא בא מטעמים אידיאולוגיים, כדי לבנות את ביתו בארץ-יהודים.

"אני הגעתי הנה בגלל אידיאולוגיה. היום אין דבר כזה. האידיאולוגיה היתה פעם, לא היום, היא נגמרה. מי שאומר לך שהוא אידיאולוג הוא שקרן גדול. אין דבר כזה. מי שיש לו אפשרות לברות, בורח. היתה אידיאולוגיה בעלייה הראשונה ובעלייה השנייה, לא עכשיו. היום זה רק כסף."

חנו למד בבית-ספר יבנה בקריית טיבעון, בית-ספר רתי השייך לחב"ד. הוא היה לפני תחילת לימודיו בכיתה ג'.

מישפחת זגורי היא ממשפחה רתית, שומרת-מסורת. הילד רצה להיות רב, לכשיגדל. כשנמצאה גופתו, נמצאה הכיפה שחבש מוטלת לידו. "ככה רצה הגורל. היחס שלי לאלוהים לא השתנה. יד זדון נשלחה בילד, לא יד הבוהר. זה נגזר מלמעלה" אומר האב.

את הרצח ניתן להשוות לשני מיקי-רייזצ' קורמים, שהיו באזור חיפה — רצח ישראל נולמן ורצח דני כץ. על להבדיל משני-מיקרייזצ' אלה, על גופתו של זגורי לא נמצאו סימני אלימות מינית.

נולמן נעלם בספטמבר 1981. גופתו נמצאה כעבור יומיים במידרון וארי בשכונת נווה-שאנן בחיפה, קרוב למקום מגוריו. הוא היה בן 12 כשנרצח.

דני כץ היה בן 15 כשנרצח. בדצמבר 1983 נחטף סמוך לביתו שבשכונת רניה. שלושה ימים אחר-כך נמצאה גופתו במערה, לא הרחק ממושב יעד בגוש-שגב. גופתו היתה מעורטלת.

אף שניסו למצוא דימויו בין שלושת מיקרייזצ'ה, בשל היות שלושת הקורבנות צעירים שנחטפו ושנרצחו ליד ביתם, נראה כמעט בוודאות שאין קווים משותפים בין רוצחי נולמן וכץ לבין הרוצח של זגורי. הדימויו היחיד שקיים הוא כשיטת-החקירה, באיפול

הלוויית חנו זגורי סימני-אלימות קשים

וזקן בן-חודש מעטר את פניו, הוא פותח את הדלת. "אני לא מסוגל להרדם גם אחרי לילה של עבודה, מרגיש את עצמי כמו כנאדם שגר בשכירות אצל עומיד. המדיניות איננה מדיניות. אויז, לתייד של בתי-המשפט ושל כולם. החוק שישנו איננו חוק. צריך יד קשה יותר לגבי פושעים. מי שרצח צריך שיוטל עליו גזר-דין מוות, אבל בטייפ-דין. מי שהיה לו לב לעשות את זה צריך להמית אותו בפומבי!" האם הוא ממורמר? "מישהו אחר במ" קומי היה שמח? יש ממה להיות ממורמר? עכשיו אני חושב לסדר את האזרחות הצרפתית שלי."

"כשבאתי הנה, הונחתי את זה. היום אני חושב לסדר את התעודות שלי. אם בארץ שלי אני לא יכול להיות בטוח, אז מה יישאר לי? עדיף להיות בארץ

בפברואר 1980, ב"קוננים", "צעצוע לאחיו הגדולים."

לא רצח לאומני

ב הלווייה שנערכה לילד, אמר חבר-הכנסת החיפאי אמנון לין (מרצ): "אינני יכול להאמין שיהודי, ואפילו הוא איננו שפוי בדעתו, מסוגל לבצע רצח נתעב כזה... אם יתברר שרצח הילד הקטן הזה היה על רקע לאומני, נתפוס את האשמים ונעמדם לדין בכל חומרתו!"

מיטרת חיפה, אף שניסתה לשמור על זהירות בהצהרותיה לכלי-התיק שורת, הודיעה אז שקיים "חשד כבד" שהמורמר ברצח על רקע לאומני. "זה לא יכול להיות רצח על רקע

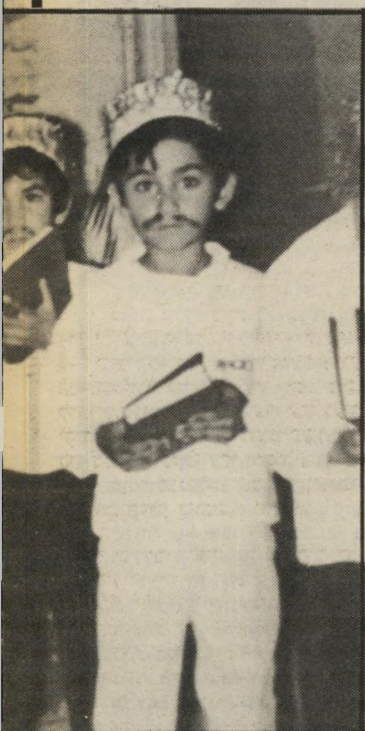
צעצוע לאחיו הגדולים

הוא היה חבר בתנועת-הנוער הדרוזי, ועם קומץ-חברים עלה ארצה והגיע לקיבוץ בית-קשת שבגליל המערבי.

שמונה שנים הוא היה שם. הוא התגייס למחזור הראשון של הנח"ל המוצנח. בגדוד הראשון שעבר את כל הצרות, הוא אומר.

כשהבין שחיי-קיומו אינם בשבילו, עבר לקריית-טיבעון, שם גרו ועדיין גרים רבים מבני-משפחתו. הוא עבר בחברת מקורות, עבר בבניין, עבר שמונה שנים בתפקיד אח בשירות בתי הסוהר. אחרי שפרש משם התקבל כאח לבית-אבות מקומי. שם הוא עובד בלי לות עד היום.

לפני 13 שנה התגרש מאשתו הראי

חנו בטקס קבלת התורה. הוא רצה להיות רב לכשיגדל.

חנו בביתו. יד זדון!

אמיל זגורי מצביע (השבוע) על מקום הרצח, עדיף להיות בארץ ונכריה!

נוכריה מאשר בארץ שלי. שם, לפחות, אם קורה לי משהו, זה בארץ ונכריה, לא בארץ שלי! בינתיים אני לא חושב ברצינות על ירידה לצרפת, אבל אני רוצה שיהיו לי התעודות שלי."

י"ס עין-זדור

לאומני. הבן שלי הכיר את הבנאדם, אחרת לא היה מתקרב אליו. שנית, ערכי לא היה בארץ מול האף שלנו, ושם אותו מול הבית שלנו!" אומר האב. כשהוא חבוש-כיפה, לבוש פיג'מה,

שמונה שמונה נולדו לו חמישה ילדים. ארבעה בנים ובת. זמן קצר אחר-כך נישא למרסל, שהיתה גרושה, כיום בת 44, אמא לארבע בנות משלה. אחרי שנישאו נולדה בתם אסתר בת ה-11, וחנו בן ה-8 וחצי. הוא נולד ב-8

החמור שהמיטרה הטילה על תוצאתיה, ובספק המקנן לגבי מעורבותם של מי שנעצרו. חנו נקרא על-שם סבו, אביו של אמיל. אמיל עצמו נולד במארוק, לפני 55